

ANMELDELSE

POVL ENGELSTOFT og SVEND DAHL: *Dansk Biografisk Leksikon* 1923-44.
J. H. Schultz Forlag.

Det var ifjor fyrretyve Aar siden, at det første danske biografiske Lexikon i nitten Bind forelaa afsluttet. Forud for dette efter danske Forhold monumentale Værk var der gjort forskellige Forsøg paa at tilvejebringe et biografisk Samlerarbejde, som dog ikke førte til noget. Det blev den i 1903 afdøde Rigsarkivar C. F. BRICKA, der planlagde, ledede og gennemførte det vidtspændende Foretagende med et Udsyn og en Samvittighedsfuldhed, der gør ham den største Ære. Hans nærmeste Forbilleder var for Englands Vedkommende Leslie Stephens' National biography og for Tyskland Lilienrons Allgemeine Deutsche Biographie. Til at løse den store Opgave forenede Bricka de allerfleste og vigtigste Egenskaber. Aarevis forud havde han forberedt sig til dette sit Livsværk. Hans Belæsthed i dansk Historie var lige dybtgaaende i alle Tidsperioder, og hvad der var Hovedsagen, han evnede at nyttiggøre sin Viden i dette særlige Øjemed ved Hjælp af sin udmærkede Hukommelse og hvad man kunde kalde hans Aands ordnende Medium, Stringens og Punktighed. Hans smukke og klare, uforanderlige Haandskrift var et Udtryk for den Retlinethed, der prægede hans Personlighed. Han var sin egen Sekretær og varetog ene og alene den store og vidtudstrakte Brevvexling med de mange Medarbejdere og tog endnu bevarede nitide Genparter af alle sine Skrivelser. Hver Bidragyder fik tildelt de Literaturhenviisninger, Bricka havde samlet, med nøje Angivelse af hvormeget hver enkelt Biografi maatte fylde. I lige Grad var han Værkets Herre og Tjener, dets Vejer, Vra-ger og Maaler. Valget af de tusinder af Biografier, han bestemte sig til at optage, og Omfanget af den enkelte i Forhold til Vedkommendes større eller mindre Betydenhed var Frugten af nøje Overvejelse og Drøftelse med Sagskyndige i enkelte Tidsperioder, Discipliner og Fag. Det lykkedes den som Forsker og Menneske lige skattede og afholdte Udgiver at samle saa godt som alle Historikere og Persongranskere blandt sine Samtidige. Han knyttede ogsaa til sit Foretagende adskillige lovende og fremadstræbende af den yngre Slægt, hvis Studier han under sin daglige Gerning i Rigsarkivet havde Lejlighed til at følge. Med sin Forstand paa at bortskære Vidtløftigheder, Trivialiteter og Vildskud satte han som Regel igennem, at den én Gang til-

delte Plads ikke blev overskredet. Afdæmpet i Væsen og Form, gennemkultiveret som han var, vaagede han over Takt og Tone i Bedømmelsen baade af levende og døde. Han gennemgik uden Persons Anseelse de indløbne Manuskripter og prøvede alle Kilder nøje ved Hjælp af sit store Specialbibliotek og deraf opstaaede Kartotek. Opdagede han en Fejl eller Uoverensstemmelse maatte den paagældende Forfatter staa Skoleret, og forelaa der en paaviselig alvorlig Fejl, rimpedes hans Mund, og hans ellers milde Blik udstraaede Kulde. Hans Respekt for Nøjagtighed i de smaa Enkeltheder udstrakte sig til en pinlig vagtsom Korrekturlæsning. Hvem der som ung har arbejdet under Bricka, skylder ham Tak for det opdragende Exempel, han gav ved sin Dybde, Utrættelighed og Ærlighed i Granskningen, tillige ogsaa paa Selvfornægtelse og Beskedenhed.

Brickas Lexikon fik det faste Præg af Ensartethed, som fattes det tyske Kæmpeværk. Han satte igennem, at Bidragene indløb i rette Tid, og ved Slutningen af hvert Aar forelaa et Bind færdigt. For sit mægtige Arbejde, sin Myreflid, der for stedse nødte ham til at opgive selvstændig Forfatter- og Udgivervirksomhed, oppebar han af Carlsbergfondet 1000 Kr. og et noget mindre Vederlag af Forlaget. Hvad der gav det gamle Lexikon Værd og Vægt var fortrinsvis dets Hovedstøtter, en Kreds af samtidige banebrydende Historikere Kr. Erslev, J. A. Fridericia, Edv. Holm, A. D. Jørgensen og Johs. Steenstrup. Tillige Specialhistorikere med baade Vidsyn og Omhu for Enkelthederne, saasom H. F. Rørdam, hvis samlede Artikler udgør et Bind af Lexikonet, Militærhistorikerne General A. Tuxen, Oberst H. W. Harbou og Oberstløjtnant S. A. Sørensen, Adelshistorikeren A. Thiset, Industriens og Haandværkets grundlæggende Historieskriver Camillus Nyrop samt den fine Musikkender og utrættelige Samler S. A. E. Hagen. En Særstilling indtager C. St. A. Billes Artikler, der er skrevet ud fra personligt Kendskab til de paagældende og tillige ved deres Form og Stilkunst, har Karakter af smaa Es-says. Selv skrev Bricka i sin Beskedenhed kun lidt i sit kære Lexikon. Dette skulde efter Forlæggerens Ønske ogsaa omfatte Norge i Tidsrummet 1536-1814, hvorfor han maatte søge kyndig Bistand i selve Landet. I Rigsarkivar Huitfeldt Kaas, Brickas nære Ven, havde han ligesom en højre Haand i Norge, og han fik til Lexikonet knyttet en Række udmærkede og varmt interesserede Medarbejdere som Yngvar Nielsen, G. Storm, M. Birkeland og L. Daae.

Der er Grund til, med dyb Erkendtlighed at mindes C. F. Bricka, nu da hans Livsværk har fundet en Afløser og der ifjor - 10. Juli - er udrundet et Aarhundrede siden han fødtes. De genlevende, der er kommet den midkære Forsker paa nærmere Hold, kan fuldtud tiltræde Johs. Steenstrups Værd-sættelse af C. F. Bricka: „En Karakter, helstøbt, og gennemtrængt ind til sin inderste Kærne af Følelsen af, hvad Pligt og Retsind tilsagde; dertil var han uegennyttig og uselvvisk som faa.“

Et biografisk Lexikon hører til de Værker, der maa forynges i de skiftende Generationer. Til at paatage sig Arbejdet ved Fornyelsen af Brickas

Værk var selvskravne daværende Bibliotekar ved Universitetsbiblioteket, nu Rigsbibliotekar Svend Dahl, og Historikeren, cand. mag. P. Engelstoft. Udover deres videnskabelige Meriter, hver paa sit Omraade, var de Offentligheden bekendt gennem det af begge i Forening udgivne „Dansk Biografisk Haandleksikon“ (1920-26), der har været til stor Nytte og endnu i Fremtiden vil blive flittigt raadspurgt. Bortset fra dets Sammentrængthed adskiller Trebindsværket sig fra sin større Broder ved at Hovedvægten er lagt paa den nyere Tid, og indenfor denne igen paa de nærmest forudgaaende Aartier. De praktiske Fag som Landbrug, Handel og Haandværk, Industri og Teknologi indtager en mere fremtrædende Plads end hos Bricka. Endvidere bragte Haandlexikonnet en vigtig Nyvinding, ofte vellykket reproducerede Portrætter af de biograferede, tilvejebragte med stor Flid. Efter hver Artikel findes meget fyldige Literaturhenviisninger, bl. a. til Aviser, og hvis Fremskaffelse maa have kostet et mægtigt Arbejde. Fremkommet i kritiske Opgangsaar og bundet af Forlags- og Salgshensyn maatte Lexikonnet nødvendigvis blive noget præget af Højkonjunkturernes usunde Udvækter, Paddehatte, der skød op og bredte sig, Navne, der kun lyste som Lygtemænd og nu forlængst er glemte. Sporten med sin Døgnreklame, sine Mesterskabspokaler og Medailler maatte udgaa i et nyt Lexikon. Anerkendelse fortjener endelig de korte og knappe, men oftest rammende, omend nu og da lidt flotte eller nærgaaende Karakteristiker, hvormed Red. Engelstoft afslutter de utallige Biografier, han selv har skrevet i Haandlexikonnet. Forbløffende er hans Personkendskab og Smidighed i Pennen. Eftersom Erfaring er den bedste Læremester, sad Udgiverne som ingen andre inde med de bedste Forudsætninger for at kunne gennemføre en Nyudgave af Brickas Lexikon.

Udgiverne bestemte sig, ligesom Bricka, efter moden Overvejelse til at fravige det i de store engelske og tyske biografiske Værker gennemførte Princip, ikke at optage nogen i Live værende, men efter deres Død at samle deres Levnedsskildringer i Supplementsbind. For denne sidste Opfattelse taler unægtelig vægtige Grunde. En fransk Memoireforfatter har sagt, at det er misligt at fremsætte Domme paa Tryk om levende Samtidige, thi ikke nok med at man helst bør undlade at skrive noget ondt, skal man endog sige noget godt, hvormed man let kommer til at træde Sandheden for nær. En retfærdig Bedømmelse af et Menneskes Livsgerning betinger, at den kommer paa Afstand. Dette gælder særligt Politikere, hvis Partistandpunkt ofte er skiftende. Der kan rejses berettigede Indvendinger mod den af Udgiverne valgte Fremgangsmaade, at overlade Bedømmelsen af en Politikers Gerning til en Partifælle, hvad der navnlig i det Tidehverv, vi nu gennemlever, er af tvivlsom Værdi. Nu forelægges der et Brudstykke af et Menneskes Livsbane, som maaske netop stopper op paa et afgørende Vendepunkt med opeller nedadgaaende Kurve. Fortsættelsen maa søges andensteds. En Artikel, der, hvad ofte er Tilfældet i Brickas Lexikon, indskrænker sig til en blot og bar Opramsning af Livsdata eller Embedstrin, kan ikke kaldes en Biografi; der kræves en Karakteristik. Ikke enhver General, der kun er naaet til de

højeste Charger ved Anciennitet, ikke enhver Præst, der har udgivet nogle Prædikensamlinger, fortjener at optages i et historisk Pantheon.

Men bestemmer Red. af et biografisk Lexikon sig til at lade de datariske Oplysninger om Nulevende følge af en kritisk Vurdering af en nulevendes Virke, er det forkasteligt at bringe subjektive eller generaliserende, af Hensyn til den begrænsede Plads ikke nærmere motiverede, direkte nedsættende Domme, som kan skade vedkommende. Et Lexikon, der kun fornyes efter et længere Aaremaal, er retledende for den almindelige Opfattelse. Den, der mener sig forurettet, kan ikke indanke sin Sag for et og samme Forum, men er henvist til at fremsætte en Imødegaaelse i et Tidsskrift eller Dagblad, hvilket viser sig at være virkningsløst.

Det nye Lexikon har ingenlunde overflødiggjort dets Forgænger. Mange Biografier er skønmæssigt udskudt, som en og anden vil savne. Hvorvidt Tilsynsraadet ved Udgivelsen har sin Andel heri, eller har udøvet nogen Indflydelse ved Valget af nytilkomne Biografier, staar ikke klart. Om man i begge Henseender har truffet det rette, er omtvisteligt. Det vilde have været ønskeligt, at der var taget større Hensyn til fødte Holstenerne og Fremmede, hvis Ophold her i Landet har sat Spor. Saaledes Frihedsmanden, Kieler-Professoren C. F. Cramer, hvis Afskedigelse vakte saamegen Opsigt, Præsten ved St. Petri Kirke Marezoll og især Schmidt von Lübeck, kendt for sit Digt „Der Wanderer“, med den ofte citerede Strofe „Da wo Du nicht bist, ist das Glück“, Forstander for Seminariet paa Bernstorffsminde ved Trolleborg og senest højstaaende kgl. Embedsmand i Altona.

Særlig i de først udkomne Bind gør der sig, som forklarligt er, en vis Usikkerhed gældende i Henseende til Biografiernes Omfang. Saaledes ofres der kun 1½ Side paa vor nuværende Konge, med de kuriøse Henvisninger til Socialdemokraten og Sydsvenska Dagbladet. Artiklen om Arkivar i Rigsarkivet, Dr. Will. Christensen (én Side), vel nok den ypperste Diplomkender i Norden og Enkeltmand ved Udgivelsen af Storværket, anden Række af Repertorium diplomaticum, er ikke fyldestgørende. Hvorvidt Fritz Holm, hvis Navn er lidt kendt fra Nestorianerstenen, men mere for hans umættelige Titel- og Ordenshunger (fylder 1½ Side), Fru Amanda Gerlach f. Nielsen (Drachmanns Edith) (én Side) og den forsumpede Literat Vald. Korfitzen (én Side) burde være optaget, kan omtvistes.

Hvem der søger Oplysninger om Nulevende vil i de allerfleste Tilfælde have nok i Kraks Blaa Bog, der værner Folk mod Indiskretioner. Oplysninger, hentede fra Fødselsstiftelsens Protokoller, eller det upaalideligste genealogiske Hjælpemiddel Folketællingerne, søges som Regel fortrinsvis af Nysgerrige eller Sensationslystne. Adskillige Medarbejdere har kendelig holdt sig til den biograferedes egne Opgivelser, der lader Selvrosen skinne igennem.

Af Brickas Medarbejdere er kun ganske enkelte tilbage. En ny Generation er traadt i deres Sted og har hyppigst fundet Bordet dækket. Forud for Førsteudgaven var man henvist til at søge Oplysninger i „Nordisk Konversations Lexikon“ (1887), der, udover Tilfældighedens Præg og bortset fra

Personligheder af første Rang, indskrænkede sig til ganske faa Linjer. Kunden, der har arbejdet umiddelbart under Bricka, kan vidne om de strenge Krav, han stillede til Paalideligheden og Nøjagtigheden i Enkelthederne. Uoverensstemmelser i de foreliggende Angivelser kunde kræve Dages Arkivundersøgelser, og Biografierne honoreredes med 10 Øre Linjen. Da man bedst kan tale ud fra egen Erfaring, anfører jeg som Exempler de af mig forfattede Biografier af Statsmænd fra Christian V.s Tid, TH. B. V. JESSEN, C. V. LENTE og C. S. V. PLESSEN, og fra en senere Tid f. Ex. Grev ERNST SCHIMMELMANN og Theaterchefen H. W. WARNSTEDT, hvis Levnedsskildringer hviler paa Studier i Familiearkiver og er bygget op fra Grunden, hvorfor de maa falde ind under Begrebet litterær Ejendom. Dette er kun Exempler blandt mangfoldige Tilfælde, hvor nu afdøde Forfattere ikke kan hævde deres Ret. Det er efter min Mening ikke nok med, at Udgiverne ved et kunstigt System med Parenteser og Asterisker, snart ved den oprindelige Forfatter, snart ved Efterfølgerens Navn angiver, om den sidstnævnte har foretaget væsentlige Ændringer eller den oprindelige Text er bibeholdt med mindre Afvigelser. I Værkets sidste Bind har man frafaldet Princippet og stedvis kun opført den sidst tilkomne Forfatter. I mange Tilfælde er Forandringerne uden Betydning, i færre har en Omvurdering fundet Sted. Et Exempel paa det sidste kan anføres Carl Scheel Plessens Biografi af Prof. Aage Friis, der i sin Opfattelse af den fra dansk og tysk Side højst forskellig bedømte Statsmand afviger stærkt fra Hiort Lorenzens.

Med Tilfredsstillelse bemærker man, at de ledende Mænd, særlig de adelige, af yngre Historikere har fundet en retfærdigere Bedømmelse end i J. A. Fridericias ultraradikale Fremstilling. I Biografien af CHRISTOFFER GABEL savner man Hensyntagen til Ditlev Ahlefeldts ypperlige og uden Tvivl rammende Karakteristik af Frederik III.s sympatiske Yndling.

At fremsætte Indvendinger i enkelte Tilfælde, hvor det gælder et saa bindstærkt Værk som det foreliggende, vilde fore for vidt. En kuriøs Misforstaaelse er fra det gamle Værk gaaet over i det nye. Ved den slesvigske Kronist ULRIK PETERSEN er anført som hans yderligere Fornavn i Parentes Sophus Theodor, hvilket i og for sig lyder mærkeligt. Man har opløst Forbogstaverne S. T. uden paa en Konvolut, hvilket simpelthen skal tydes salvo titulo. Vildfarelsen har tidligere været paaapeget.

Blandt de nye Medarbejdere skal kun fremhæves enkelte. Af militære Forfattere er S. A. Sørensen og H. W. Harbou bleven erstattet af Kaptain K. C. ROCKSTROH, der har skrevet det største Antal af Biografier til Værket og som ialt i Omfang udgør nær et Bind. Faglig Viden og sund, moden Dømmekraft udmærker alt hvad han har skrevet. H. F. RØRDAM og Pastor A. JANTZEN er begge heldigt erstattet med den lærde Kirkehistoriker, Arkivar i Rigsarkivet, Dr. theol. BJØRN KØRNERUP, der har skrevet 423 Biografier (et Bind). Den desværre saa tidligt afdøde Historiker Dr. phil. HANS JENSEN har forfattet mange Biografier, der baade vidner om hans store Belæsthed, Fremstillingssevne og Objektivitet.

Sammenholdt med dets Forgænger viser det nye Lexikon betydelige Fortrin i Retning af kritisk prøvede Tids- og Stedsangivelser, og særlig gælder det Hustruernes Livsdata og deres Herkomst. Tidligere maatte man nøjes med usikre og mangelfulde Oplysninger, som f. Ex., at Jakob Colbiørnsen var gift med en Marie Hansen, skøndt netop dette hans første, ikke stands-mæssige Ægteskab satte Skel i hans Liv. De af en saa kyndig Genealog som Bibliotekar Alb. Fabritius i Lighed med Adelsaabogen meddelte slægtshistoriske Oversigter over Familier, der gennem flere Slægtled eller i forskellige Forgreninger har gjort en Indsats i dansk Historie, fortjener skyldig Anerkendelse. Oplysninger om Kædeægteskaber er nu og da ført ud i den yderste Konsekvens. Saaledes er for en nulevende, ypperlig Skuespillerinde, der har været gift fire Gange, angivet hendes Ægtefællers tidligere Hustruers Navne og Aarstal, hvilket tilsammen fylder en halv Side. Dette turde dog være for meget af det gode og Pladsen kunde være bedre anvendt.

Medens Red. af Salmonsens Lexikon i et Supplementsbind har ført Biografierne videre, valgte Udgiverne at samle Rettelser og Dødsdata og yderligere i sidste Bind at bringe Biografier af Personer, der i de 20 Aar Værkets Udgivelse varede, paa et eller andet Omraade har gjort sig bemærket. Om mange af de nyoptagne kunde det siges, at Talen kun er om Løfter, der først skal indfries. Mange vil vist finde, at den første Vej er den rette.

Sætternissen har fulgt Værket til Dørs. Man læser: (XXVII), 484: Grevskabet Trankebar, skal være Tranekær.

En Anmeldelse af P. Engelstofts og Svend Dahls Dansk Biografisk Lexikon kan ikke slutte uden at give Udtryk for en uforbeholden Anerkendelse af det støtte, samvittighedsfulde Arbejde, Udgiverne har ydet gennem Aarene, den ret enestaaende Præcision, hvormed Værket er skredet frem, og især Red. Engelstofts Kontrol og Bistand ved Specialundersøgelser, der er kommet Medarbejderne til gode.

LOUIS BOBÉ.

SMAA MEDDELELSER

DANSKE OG FREMMEDE AKTØRER OG OMREJSENDE ARTISTER I DANMARK 1720-1800

Blandt afdøde Dr. med. O. CARØES efterladte haandskrevne Samlinger findes nedenstaaende Notater; hvor ingen anden Kilde angives, hentede fra Rentekammerets Supplikprotokoller 1720-1800 (i Rigsarkivet). Optegnelserne vedrører danske eller fremmede Aktører og omrejsende Artister og har formentlig været bestemt til Optagelse i Tidsskriftet.

ETIENNE CAPION: 1705 U 431; 1707 Z 21. 1722 I 144: om at holde en redoute en masque til honette folks divertissement i sit nyt opbygte Hus; ligesaa 787: sammen med Jacob Sayaux, om Rentefrihed; det ny Komedi-
hus har kostet over 6000 rdlr. 1723 II 40: Kreditorerne vil sælge Komedi-
huset; 519: en Del af Magistraten vil forbyde Assembleer. 1724 II 228: om
at rejse til Norge med en Trup. 1738 II 170: var Stabsmarketender, om Gæst-
giveri i Odense. 1740 I 887: om Pas.

JOHAN CARL v. ECKENBERG: 1722 I 897: om at divertere Folk om Søn-
dagen; Svar, at han skal holde Søndag hellig som andre.

JOHAN FREDERIK DARMSTÆDTER: døbt Jøde, Søn af en Rabbiner, søgte
i Aarene 1727-44 talrige Gange om at opføre Skuespil, Opera, spille Tasken-
spil, vise levende Figurer, Tanke- og Sindbilleder, Voxfigurer, være Tand-
læge m. m. - 1727 I 36; 1741 II 919; 1742 II 290, 565; 1743 I 1011, II 28.887;
1744 I 1162, Sjæll. Reg. 1742 Nr. 350; 1743, 243. 1745 var han i Næstved
- Litt.: Tandlægebladet 1908, 38. Indbydelsesskrift fra Herlufsholm 1902. -
PETER STAVAD: 1747 II 210: Om danske Komedier; 1748 I 501: J. D. BRE-
MER og P. E. MELCHEDE om Opera i Norge. 1748 I 501 - Ltnt. H. HIERONYMI
om at spille Komedier: 1747 I 1137. - Danske Acteurs anl. Projekt til Privi-
legier: 1747 II 1113.

INGER ROSENKILDE, IVER ALS og FRANTS BECH, Aktører, om Komedier:
1748 II 313. - JOHAN DIDRIK BREMER: 1748 II 313: om at bygge Operahus.
- Om Aktører ved Skuepladsen: 1749 I 1390. - IVER ALS og BECH om Kome-
dier 1749 I 1390. - Amtmand RAPPE om et Selskab af Komedianter, der
kalder sig det højtyske Selskab og ledes af Johan Gotfred Becker; havde Bevi-
ser fra Magistraterne i Fredericia, Aarhus, Randers, Viborg, Haderslev og
Assens: 1750 II 459. - Komedi-
huset: 1756 II 269. - MICHAEL STUART,

engelsk Ekvilibrist: 1756 I 1069, jfr. 1759 II 686: Ans. fra samme om i 4–6 Uger at præsentere sine Kunster paa Operahuset. – C. A. THIELO om at faa Karaktér af Prof. musices, for at distingveres fra de mekaniske Musices: 1757 I 286; afslaaet 10. Juli. – STEPHAN NIKOLAI CAPION, Parykmager i Næstved: 1757 I 1046. – JOHAN HENRIK BAUMANN af Ottensen om at forevise 5 Statuer af Vox, mellem dem „et affreuse Positur, som skal forestille Kongen af Preussen“: 1759 I 959; jfr. 1762 I 224. – Om Direktionen for den danske Komædie og den italienske Opera: 1761 I 897. – CARL HENRIK PAULY fra Sachsen med Kone og Børn om at maatte vise Kunststykker med en vel-afrettet Hest: 1763 II 365. – Aviscensur i Anledning af en Artikel fra Dresden i Berl. Tid. Nr. 103: 1765 I 32; udsættes. – Aktørerne C. PAULI ROSE og M. ULSØE HORTULAN paa Truppens Vegne om Gage: 1766 I 162. – GIOVAN CARMELI og ANTONI MOLIA at vise Bjørne: 1767 I 490. – METTE MARIE ROSE om Pension fra Grev DANNESKIOLD LAURVIG 1766 I 509, 644 og 1767 I 905; om Pensionens Udeblivelse 1768 I 1175. – DOMENICO CHIÉSA at vise Kunster: 1767 II 111. – MARIE ELISABETH SCAGLIA: 1767 II 112. – JEAN BAPTISTE ROSSÉ, Direktør for en stor Trup Linedansere: 1767 II 160. – FRANCESCO PERGAMI CARATTA, Ekvilibristkunstner: 1768 II 706. – JOHAN GOTTLIEB SONTAG, Ekvilibristkunstner: 1770 II 417. – ANTONIO BRAMBILLA, Ekvilibrist fra Italien, at bygge Theater i Rosenborg Have 1772 B 311. – CHR. THURA („Sandsigeren“), Arrest paa Munkholm: 1775 II 1146. – Kapelmester POUL SCALABRINI og GRAZIA MELLINIS Test.: 1781 I 610. – JOSEPH REGOLI om at spille paa Positiv: 1787 I 1258. – CATHRINE HEMPEL om at lade et mekanisk Ur høre for Penge: 1788 II 2155. – Direktionen for Skuespillerne om en i Flyvebladet „Rigsdalersedlens Hændelser“ Nr. 10 fremsat Angivelse om en Person BRÄUTIGAM o. s. v.: 1789 II 2223.

FRANZ JOSEPH SCHÖFFEL om at vise Voxfigurer (2. Dept. Brevbog 1802 II 1934). – ANTONIO CETTI om at vise Museum 2219 (ib. 2219). – ANDREAS GYNTHERS mekaniske Kunster: ib. 2214. – GAZELLI at vise Kunster: ib. 2553. – CASORTI, CETTI og FRANTS SACHI om ekvilibristiske Kunster: 2 Dep. Journal 1802, 755, 1181; 1803, 529, 810, 1105, 1976. – ANTONIO CETTI om at forevise et Voxkabinet i Dyrehaven A Nr. 725; 1804 B Nr. 1074; 1805, A 1406, 1738; B 2160; 1806 A 1013, 1769; 1807 Nr. 1407, 2940. – Kunstberider LOUIS CHIARINY at spille i Helsingør: 1805 B 2014, 2022, 2430. – Om Vauxhall 2511; 1806 A 1343; 1807 Nr. 1793.

BREVE FRA LUDVIG BØDTCHER TIL FRU FREDERIKKE LETH

I dette Tidsskrift, 11. VI, 165, har jeg gjort Rede for, hvorledes det gik til, at LUDVIG BØDTCHER fra 1865 til sin Død i 1874 hver April skrev et Digt til Fru Leth.

Nylig er 3 Breve fra Bødtcher til Fru Leth kommen i min Besiddelse

og meddeles her, fordi de formelt er smukke og giver et godt Billede af den aldrende Digter. Idet der iøvrigt henvises til den ovennævnte Meddelelse, skal blot anføres, at FREDERIKKE CECILIE LETH, f. HASTRUP (9. Febr. 1804–26. Septbr. 1886), gift med Generalkrigskommissær CHRISTOPHER ADOLPH LETH (23. Aug. 1796–20. Okt. 1868), var en særpræget, myndig Personlighed og en stor Ynder af Selskabelighed.

Af Brevene vil man ane, at hun gerne vilde se Bødtcher i sit Hus og at hun viste ham megen Venlighed, men tillige mærke, at han nødig vilde ud af „sit lille Hjem“ og mistænke ham for at søge at knibe ud ved Generalkrigskommissærens Begravelse i Holmens Kirke 26. Okt. 1868.

Brev 1.

Kbhvn. d. 22. Maj 67.

Ærede, kjære Fru Leth!

De maa endelig ikke troe, at Deres utrættelige Godhed og Opmærksomhed imod mig, er truffet paa en Uskjønsom eller Utaknemlig – tvertimod! Jeg takker Dem af ganske Hjerte, og beklager at disse Linier ikkun kold kan bringe Dem min varme Tak!

Foruden mit smertefulde Øje, har jeg i dete barske Foraar havt jevnlige Mindelser af Feber, som har indskrænket mit Liv saa meget som mueligt til mit lille Hjem; – gid dog vor gamle Sommer snart maa indfinde sig, og bringe, ogsaa til Dem, kjære Frue! al den Livsglæde, som ønskes Dem af

Deres

LUDV: BØDTCHER.

Brev 2.

Kbhvn. d. 26. Octob: 1867.

Kjere ærede Fru Frederike Leth!

Jeg kan umuligt andet, end ved et Par fattige Ord at takke Dem for Deres ufortrødne, venlige Godhed.

Jeg veed, at hvergang De saaledes erindrer mig, tænker De ogsaa paa Ham, som De aldrig glemmer, – og denne Tanke rører mig dybt. Jeg burde personlig have takket Dem, kjære Fru Leth, men jeg er af flere Grunde ligesom lænket til mit lille Hjem, og Deres gode Hjerte vil tilgive mig.

Jeg haaber at De ikke har berøvet Dem selv altfor meget af de herlige Frugter, som De sendte, og som ved deres Velsmag, Duft og Skjønhed ret levende mindede mig om Italien.

Endnu en Gang: hjertelig Tak fra

Deres hengivne

LUDVIG BØDTCHER.

Velb. Fru Frederike Leth.

Brev 3.

Uden Dato.

Ærede kjære Fru Frederikke Leth!

Behøver jeg at forsikkre Dem om min inderlige Deltagelse i Deres nye Sorg? Jeg behøver ikke heller at tvivle om den Sjelsstyrke, hvormed De, som allerede bar paa en dyb Smerte, ogsaa vil være istand til at bære den forøget. Det vilde være unyttigt, at tilskrive Dem trøstende Ord kjære Fru Leth, hvis lyse Forstand er den bedste Trøster og Raadgiver: her kan ikkun Tiden bringe Lindring, og det vil den med Guds Hjelp.

Selv lider jeg i denne Tid ved Veirets Forandring af fornyet Smerte i mit Øje og anden Upasselighed; saa at jeg saa lidt som mueligt forlader min Stue for ikke at gjøre Ondt værre.

Skulde min Helbred gjøre mig det reent utilraadeligt at overvære Høitideligheden i Kirken, da vær overbeviist om kjære Fru Leth at jeg i Tankerne vil være tilstede af ganske Hjerte. —

Deres hengivne

LUDVIG BØDTCHER.

S. T. Fru Generalkrigskommissairinde F. Leth.

FR. TOBIESEN.

HISTORIKEREN JENS DOLMERS HERKOMST

Vore hidtil foreliggende biografiske Leksika har maattet lade det henstaa som uvist, fra hvem og hvorfra Historikeren JENS DOLMER (ca. 1611–1670) stammer.

Imidlertid foreligger der Oplysning herom i en haandskreven Stamtavle, som findes indbundet i et Samlehæfte, der har tilhørt den historisk interesserede Sognepræst Ludvig Boesen i Vigerslev (død dér 1788), og som nu af hans Descendens er deponeret i det kgl. Bibliotek.

Stamtavlen er udateret, men da den i sin Indledning angives samlet af Sognepræsterne Peder Sørensen Ørum i N. Snede og Svend Leth i Lyngby-Albøge († 1685), medens sidstnævntes Eftermand Frederik Thomsen i Teksten omtales som studiosus, kan dens Affattelsestid sættes til 1680–85.

Som *Søn af „Hr. Niels i Giesing“* anfører Stamtavlen „*M. Jens Dolmer, Profess. r.*“ (mulig = regius) — Hr. Niels i Giesing kan, jfr. Wiberg, kun være NIELS HANSEN, der fra 1603 var Sognepræst i Gjering i 33 Aar. Hans Forgænger fra 1583 var JENS DOLMER. Mulig har Niels Hansen ægtet hans Enke eller hans Datter, og det vil da være forklarligt, at Niels Hansens Søn enten er døbt Jens Dolmer eller har antaget Navnet Dolmer.

V. WOLL.

RAADMAND JACOB HASSES BØRN

I „Personalhistorisk Tidsskrift“ 10. IV. 195 f. har Oberstløjtnant Bokenheuser gjort Rede for Børnene af Raadmand JACOB HASSE, død 1683 i Viborg. Foruden de der anførte havde Jacob Hasse endnu en Datter, ANNE MARIE, formodentlig ældste Datter og født, for Viborg Søndre Sogns Kirkebog begynder (1656). Hun var gift med Raadmand PEDER JENSEN i Ringkjøbing, død 23. 4 1689, Søn af Borgmester JENS JENSEN og Hustru INGEGORG PEDERSDATTER i Ringkjøbing. Anne Marie Hasse døde i Ringkjøbing 3/4 1694. Skiftet efter Peder Jensen og Anne Marie Hasse findes i Ringkjøbing Skifteprotokol 1683-97 Folio 170 f og 337 f. Hendes Broder PEDER HASSE, der var Værg for Børnene, fragik Arv og Gæld (Folio 339). Ogsaa hendes afdøde Broder JUST HASSE og Svogeren LAURIDS CHRISTENSEN ARCTANDER nævnes (Folio 173 og 338). Et af Raadmand Peder Jensens Børn var JACOB PEDERSEN HASSE, Sognepræst i Butterup-Tusse 1716-26.

CARL LINDBERG NIELSEN.

LØVEHOVED-VAABENET (HOLCK-MÜLLER-DAMS)

Fra min Tip-Oldefader Oberst CARL PHILIP HOLCK, f. 2/6 1719 paa Gaarden „Tanem“ (Tannum?) i Vestby Sogn i Norge, † 25/10 1798 i Kbhvn., er i Slægten nedarvet et Vaaben-Signet, der nu er i min Besiddelse. Det viser et Skjold med 3 Løvehoveder (stillet 1,2); over den ukronede Hjelm 2 Løvehoveder over hinanden. Signetet er efter Heraldikeren, Arkivar P. B. Grandjeans Skøn stukket ca. 1720. Familietraditionen vidste intet at berette om det; et senere Aftryk er af min Farfader betegnet: „formodentligen Rosendahl“.

Ved Undersøgelser i Rigsarkivet fandt jeg imidlertid, at C. P. Holcks Fader, Oberstløjtnant OLUF (OLE) HOLCK ved det 1. Bergenhusiske nationale Infanteri-Regiment (f. 20/11 1687 i Trondhjem, † 21/4 1759 paa sin Gaard Lervig ved Bø-Fjord i Sogn) i 1743, da han som Kaptajn var i Danmark med Regimentet, i Stege paa Møen havde forseglet med dette Vaaben (se „Beseglede Underskrifter“), med Benyttelse af et Signet, der antages stukket ca. 1720-40, og at hans Sønner, Kaptajn FRIDERICH CHRISTIAN HOLCK og Kaptajn IACOB ELIAS HOLCK i 1753 havde forseglet med samme Vaaben (Gl. militære Pensionskasse Nr. 1707 og Krigskancelliets refererede Sager 14/3 1753 Nr. 12). Alle de her nævnte 4 Signeter er forskellige. Af Ruller for 1. Bergenhusiske Regiment i det norske Riksarkiv fremgaar, at OLE HOLCK i 1746 og 1756 har forseglet med samme Signet som i 1743.

Nu viser det sig imidlertid, at der i Rigsarkivets Samling af borgerlige Segl under Navnet HIERONIMUS MÜLLER findes et Segl med det samme Løvehoved-Vaaben, og at dette Segl tilmed er et Aftryk af selve det Signet, jeg har. Det stammer maaske fra den HIERONYMUS MÖLLER, der efter Oberstløjtnant

nant Hirschs Manuskript „Danske og norske Officerer m. fl. 1648–1814“ var Kornet i Ritmester Meyers Komp. af Norske Rytterregiment 1672–75, og som kan være identisk med den af Hirsch særlig opførte HIERONYMUS MØLLER, der 1676 var Løjtnant i Kapt. Muncks Komp. af synderjydske nat. Inf. Regt. (Walter) og d. 6/1 1677 var Kapt. i s. Regt. og laa i Wismar, hvorfra han efter at være blevet reduceret beordredes til København i Juli 1677. Flere Oplysninger om ham (eller dem) er det ikke lykkedes at finde. De af Hirsch citerede Aktstykker har kun delvis kunnet fremskaffes, da Krigskollegiets indkomne Sager 1660–78 senere er omordnet efter Brevskrivernes Navne. Kornetten har jeg kun fundet under Navnet MØLLER – uden Fornavn –, Kaptajnen som Hieronimus Møller eller kun med Efternavn MÜLLER (hyppigst) eller Moller. H. M. er imidlertid lovlig gammel til at have faaet stukket et Signet ca. 1720, saa hvis Signetet fra en H. M. er kommet til den Holckske Slægt, maatte det vel nærmest være fra en H. M. af den følgende Generation. Hirsch nævner dog ingen anden H. M. – bortset fra den meget senere Regimentskvartermester og Auditor i Livregimentet Rytteri HIERONYMUS CHRISTIAN MØLLER, der som kgl. Overkrigskommissær fik Afsked 14/8 1824 –, og en ret omfattende Gennemgang af personalhistorisk Literatur m. m. har været resultatløs. – Men naturligvis kan her være Tale om, at H. M. har benyttet det Holckske Signet under et Besøg eller lignende.

Ejendommeligt er det nu at se et 5. Signet med nøjagtigt samme Vaaben dukke op et andet Sted. Det viser sig nemlig, at Løvehoved-Vaabenet er brugt af en Mand ved Navn DAMS, hvis Segl findes i Rigsarkivets Seglsamling. Det er aftrykt med et Signet, der af P. B. Grandjean antages stukket i Tiden ca. 1690–1700, og efter en fra det norske Riksarkiv modtaget Tegning af et Segl og Navnetræk i dettes Seglsamling er det – hvad der senere er bekræftet ved en Afstøbning – det samme Signet, der, vistnok i 1740, er brugt af en S. N. DAMS. Det kan næppe være andre end STATS NICOLAI DAMS, der ifølge Hirsch som Capt. d’armes i Rømelings geworbene Inf. Regt. i Norge d. 22/5 1719 blev udnævnt til Seklt. i s. Rgt. og 11/2 1726 til Prlt.; d. 2/5 1734 blev han Kaptajn i 2. vesterlenske nat. Inf. Rgt. og døde i sit Standkvarter Eggersund 10/4 1757. Ifølge en Rulle for Kompagniet 1756 var hans Fædreland Sachsen; han var da 67 Aar gammel, havde tjent i Norge i 49 Aar, var gift og havde 4 Børn. (En Søn af ham var ifølge Konduitelister 1764 Andreas Dams, der hele sit Liv stod ved 2. vesterlenske nat. Inf. Regt., hvor han 1748 blev Fændrik og 1766 Kaptajn; han fik Afsked 1773; i 1759 havde han faaet Tilladelse til Ægteskab med Margaretha Pavels. Deres Datter Christine Margrethe blev – efter NST IV p. 178 – 1786 gift med Major Christian Juell). Yderligere Efterforskninger vedrørende Stats Nicolai Dams og hans Familie har været forgæves. – I Rigsarkivets Seglsamling findes imidlertid tillige Aftryk af 2 forskellige Signeter, betegnet S. N. Dams, med et helt andet Mærke: i Skjoldet en Justitia; af Hjelmen opvoksende en Mand med et Sværd. Med dette Vaaben har STATS NICOLAI DAMS i 1727 som Løjtnant forsegleet til Vitterlighed i Frederikstad (Norske Indlæg til Kancelliet 2/5 1727) og –

ifølge fornævnte Rulle – 1756 i Gannescheyen som Kaptajn; det er Aftryk af 2 forskellige Signeter, svarende til Seglene i det danske Rigsarkiv. Justitia-Seglet synes saaledes at have været S. N. Dams' almindelige Mærke, men Løvehoved-Signetet maa vistnok have været i hans Eje; enten har han selv 2 Gange forsejlet med det, eller det er brugt een Gang af ham og een Gang af en Slægtning.

Mærkeligt er det i alt Fald, at de to samtidige, sikkert ganske jævnaldrende norske Officerer, Ole Holck og S. N. Dams, bruger det samme særprægede Vaaben med 3 Løvehoveder (stillet 1,2) i Skjoldet og 2 over hinanden over Hjelmen. Det vilde i og for sig have ligget nær at tro, at Ole Holck, hvis første kendte Løvehovedvaaben-Segl er fra 1743, simpelthen havde faaet Signetet af Dams, men der er nu engang her Tale om forskellige Signeter, og ingen af Holckerne har brugt Dams' Signet. Dette antages at være det ældste (og saa gammelt, at det kan have tilhørt den foregaaende Generation).

Navnene MÜLLER (Møller) og DAMS forekommer ikke blandt Oblt. Ole Holcks mange Børns Faddere og har hidtil ikke kunnet sættes i Forbindelse med ham. Men da det dog ikke ligger fjærnt at antage, at Vaabenfællesskabet kan skyldes en eller anden Familieforbindelse, vilde jeg være taknemlig for nærmere Oplysninger om HIERONIMUS MÜLLER og om hans og STATS NICOLAI DAMS' Familieforhold, samt om andres mulige Brug af Løvehoved-Vaabenet, der i denne særlige Form nu kun vides brugt af de her nævnte Personer (medens forskellige, lignende Vaaben har været ført af Slægterne Langhorn, Leijonhufvud og Lode; i alle disse Vaaben er Løvehovederne i Skjoldet dog stillet 2,1 og ingen af dem har de 2 Løvehoveder over Hjelmen).

M. H. t. de af min Slægt iøvrigt benyttede Vaabenmærker henvises til min – paa andre Punkter forældede – Artikel i P. T. 1923 p. 239 ff.

H. HOLCK.

HIRTZNACH (HIRSCHNACH)

I Anledning af min Meddelelse „Gemte og glemte Ligsten“ i Pers. Tidsskr. 1945, S. 234 f.¹, har Kontorchef H. Holck velvilligst meddelt mig en en Del vigtige Oplysninger om CHRISTIAN HIRTZNACH, hans Hustru KIRSTINE BONNE, deres Søn HENDRICH HIRSCHNACH og andre Medlemmer af Slægten.

Forpagteren paa Grundet Christian Hirtznach er iflg. Hornstrup Sogns Kirkebog viet til Kirstine Bonne, Enke efter Hr. TRAM, 18. Nov. 1774, og iflg. samme Kirkebog er dette Ægtepars Søn Hendrich døbt 9. Febr. 1777.

I Mallings Samling af Vielser i danske Landsogne 1661–1792 (Manusk. i Landsarkivet for Sjælland og i Rigsarkivet) hedder det, at Christian Hirtznach, Forpagter paa Callø, blev gift (1774) paa Grundet, Vejle, Kolding-

¹ Der har desværre indsneget sig et Par Trykfejl:

S. 235, L. 5 f. o.: Lyngbækgaard, skal være Lyngsbækgaard.

S. 235, L. 9 f. n.: Wellig, skal være Welling.

hus Amt, med Kirstine Bonne, afdøde HENRIK TRAMS Enke paa Grundet (Vielsesbrev $\frac{2}{9}$ 1774), og at Henrik Tram, Forpagter paa Grundet, var blevet gift (1769), Vejle, Koldinghus Amt, med Kirstine Bonne. (Bevilling til uskiftet Bo $\frac{20}{18}$ 1773).

Cand. theol. Hendrik Hirschnach var gift med ALHED ELISABET HOLCK, der er identisk med den i min Meddelelse nævnte Madame Adelheid Elisabeth Hirschnach, Forpagter Hirschnachs Hustru paa Eskjær. Hun blev døbt i Vor Frue Kirke i København $\frac{8}{1}$ 1773 og var Datter af Brygger i København ANDREAS SEVALD HØYELSE HOLCK, f. $\frac{24}{12}$ 1724, d. $\frac{6}{4}$ 1803, og ANNE MARGRETHE KRAG, f. $\frac{8}{7}$ 1745, d. $\frac{16}{10}$ 1831. Bryggeren var Søn af Slægtens Stamfader, Oberstløjtnant ved 1. Bergenhussiske Regiment OLE HOLCK, f. $\frac{20}{11}$ 1687, d. $\frac{21}{4}$ 1759, og ELEN JENS DATTER ROSENDAHL, f. $\frac{5}{12}$ 1690, d. ca. $\frac{1}{5}$ 1768. (Se D. A. A. 1925). Det er ikke lykkedes at finde Alhed Elisabet Holcks og Hendrich Hirschnachs Vielse; fra Skiftet efter hendes Moder ved vi, at de oprettede Testamente $\frac{23}{5}$ 1821, og at han ($\frac{7}{12}$ 1832) kaldes fhv. Forpagter af Herregaarden Eskjær, Salling pr. Skive, og nu opholder sig paa Astrup ved Skive.

Forpagter Christian H. havde en Farbroder, NIELS, f. ca. 1671, d. 1739, der var Præst i Blegind-Hørning og gift med CHRISTIANE AUGUSTA REDLICH, og en Broder NIELS, f. $\frac{15}{11}$ 1736, d. $\frac{2}{8}$ 1791 i Randers, der var Oberstløjtnant i Kavaleriet og gift med TALKE SOPHIE TRAP. Deres Søn, Kaptajn ADOLPH SIEGFRED H., døde $\frac{4}{10}$ 1813 i Christiania, 33 Aar gl.

LEO WAD.

SPØRGSMÅAL

(Mulige Svar paa Spørgsmaal bedes indsendt til Redaktionen, der vil lade Svarene gaa videre til Forespørgerne og offentliggøre dem i Tidsskriftet).

I.

ROSENQVIST

Underskrevne vil være meget taknemlig, om nogen af Tidsskriftets Læsere kan give mig nærmere Oplysning om JOHANNES ROSENQVIST. Han blev 1772 Konstabelsmand i det asiatiske Kompagnis Tjeneste. Ostindienrejse 1773–1776 som Konstabel paa „Tranquebar“. Ostindienrejse 1777–1778 som I. IV Vagt og Konstabel paa samme Skib. 1779 III Styrmand paa „Den gode Hensigt“, der brændte 27/2 1780 paa Københavns Rhed. Til Tranquebar og Kina 1780–1782 som I IV Vagt paa „Cronprinsen“. Overstyrmand paa „Dannebrog“ 1786–1788 og 1789–1791. Kaptajn paa samme Skib til Ostindien 1792–1793. Død 13/4 1812 i Søllerød. Enken var if. Richters 100 Aars Dødsfald SOPHIE, født EYLITZ. Første Hustru var – ligeledes efter Richter – METTE KIRSTINE DE PLACE, død 14/5 1787, 30 Aar.

Hvor og hvornaar er Johannes Rosenqvist født, og hvem var hans Forældre? Hvem var hans tvende Hustruers Forældre og hvor og hvornaar fødte? Efterlod han sig Børn i sine tvende Ægteskaber og da hvem?

Hvor og hvornaar døde OVE ROSENQVIST, født i Frederiksborg 18/4 1783 som Søn af Regimentsskriver der TERCHILD CHRISTIAN ROSENQVIST og Hustru SOPHIE ANNA KAAGERØD? Var Student fra Frederiksborg og indskrevet paa Universitetet 1799 for at studere Medicin, men fuldførte vist aldrig sine Studier. Var med som Læge paa en Ostindienfarer „Anthoinette“ i 1819.

P. F. PARUP.

KRYSSING – BRØCHNER – ALTHALT

Den 26. September 1730 blev PEDER KRYSSING og Mad. ELSE BRØCHNERS copulerede i Skanderborg.

Peder Olufsen Kryssing, der var født i Aarhus 1699 eller 1700, og som var Søn af Købmand i Aarhus OLUF SØRENSEN, fødte Aarhus 8. Marts 1657,

død s.St. 22. December 1724 og begravet i Frue Kirke, og dennes Hustru DORTHEA JOHANSDATTER ALTHALT, blev Sognepræst ved Vor Frue Kirke i Odense, hvor han døde den 31. August 1744. Enken, ELSE BRØCHNER, der var født 23. September 1702, — hvor vides ikke —, indgik nyt Ægteskab i Odense den 25. September 1749 med Købmand i Odense MOGENS FABER og døde i Odense 13. Oktober 1777.

Kan det oplyses, hvem Else Brøchners og Oluf Sørensens Forældre var?

Nævnte Dorthea Johansdatter Althalt, der var født i Aarhus 28. Februar 1665, og som døde s. St. 8. Maj 1737 og blev begravet i Frue Kirke, var Datter af JOHAN AHRENT (ARENSEN) ALTHALT. Denne, der var født i Aarhus 12. Juli 1635 og døde ca. 1728, blev Borger i Aarhus 1663 og var fra 1686 Ejer af Lyngbygaard ved Aarhus. Han var 2. Gang gift med MAREN SVENDSDATTER ALBERTSEN.

Kan det oplyses, hvad Johan Althalts første Kone hed, og om Dorthea er Datter af første eller andet Ægteskab.

Oplysninger iøvrigt vedrørende alle ovennævnte Personer modtages med Tak.

OLAV CHRISTENSEN.

RETTELSE

I min Meddelelse „Ludvig Bødtchers Digte til Frederikke Leth“ i Hefte 1-2, 1945, pag. 165 staar i 4. Stykke, Linie 3: 30/4 1845; skal være 30/4 1815.

FR. TOBIESEN.

REGNSKAB FOR AARET 1945

	Kr. Ø.
Saldo overført fra Regnskabsaaret 1944	1.248,44
Tilskud fra den danske Stat	600,00
" Julius Skrikes Stiftelse	200,00
" Alfred Good's personalhistoriske Fond	200,00
Medlemskontingent	3.558,00
Salg af ældre Aarange af Tidsskriftet, Publikationer m. m.	809,50
Indvundne Renter	203,75
Udtrukne Obligationer	300,00
Begrundet paa udeblevne Kontingenter fra Udlandet fremkommer Underskud for Aaret 1945	119,26
	7.238,95

Samfundet ejer den 31. December 1945:

Kr. 1.000,00 4 0/10 Jydske Landkreditforenings Obligationer, testamentarisk Gave fra Hendes Majestæt Enkedronningen.	
" 400,00 4 1/2 0/10 Vest- og sonderjydske Kreditforenings Oblig.	
" 200,00 4 1/2 0/10 Fyens Kreditforenings Oblig.	
" 2.300,00 4 0/10 Ostifternes Kreditforenings Oblig.	
" 300,00 3 1/2 0/10 " " "	
Kr. 4.200,00 er Firetusindtohundrede Kroner.	

København, den 27. Marts 1946.

Ovenstaaende Regnskab har vi gennemgaaet og sammenholdt med de forelagte Bilag, og vi har intet fundet at erindre. Formuen har vi befundet at være tilstede. Obligationerne lyder paa Samfundets Navn.

København, den 2. April 1946.

Stefan Hetsch.

A. Falk-Jensen.

	Kr. Ø.
Honorarer for Bidrag til 1. 4. Hæfte	1.141,27
Trykning af Hæfterne	5.276,67
Omkostninger ved Udsendelse af Tidsskriftet	407,01
Papir og Tryksager	19,70
Porto	77,76
Diverse Omkostninger	9,68
Kontingent til Dansk Historisk Fællesforening	10,00
Indkøbt: Kr. 300,00 3 1/2 0/10 Ostif. Kreditforenings Obligationer	296,86
	7.238,95

Samt:

Kr. 400,00 4 0/10 Husejer Kreditkasse Oblig.	
" 100,00 4 1/2 0/10 " " "	
" 1.200,00 4 1/2 0/10 Københavns Kreditforenings Oblig.	
" 3.798,08 kontant	

Kr. 5.498,08 er Femtusindfirehundredenitotte Kroner og 8 Øre,

indestaaende i Overformynderiet iflg. testamentarisk Gave fra Overretssagfører Paul Hennings Enke, Fru Lina Hennings, født Limpert. Kapitlen udleveres først ved en Rentenydets Død.

O. H. Clementsen.

2 Række.	Bind II (1887).		Række 6.	Bind I (1910)	
	Hefte 1	41 Ekspl.		Hefte 1	udsolgt.
	- 2	49 -		- 2	10 Ekspl.
	- 3	44 -		- 3	10 -
	- 4	45 -		Bind II (1911)	
	Bind III-V			Hefte 1	10 Ekspl.
	(1888-1890)	udsolgt.		- 2	udsolgt.
	Bind VI (1891)			- 3	3 Ekspl.
	Hefte 1	20 Ekspl.		Bind III-VI (1912-15).	udsolgt.
	- 2	20 -	Række 7.	Bind I (1916).	
	- 3	19 -		Hefte 1	2 Ekspl.
	- 4	17 -		- 2	udsolgt.
Række 3.	Bind I-VI (1892-97).	udsolgt.		- 3	-
				- 4	-
Række 4.	Bind I-IV (1898-1901).	udsolgt.		Bind II-VI (1917-21).	udsolgt.
	Bind V (1902)		Række 8.	Bind I-II (1922	
	Hefte 1-3	udsolgt.		-1923).	udsolgt.
	Tillægshefte	2 Ekspl.		Bind III (1924)	
	Bind VI (1903)	udsolgt.		Hefte 1-2	9 Ekspl.
Række 5.	Bind I (1904)	udsolgt.		- 3-4	3 -
	Bind II (1905)			Bind IV (1925).	
	Hefte 1	136 Ekspl.		Hefte 1	14 Ekspl.
	- 2-3	udsolgt.		- 2	19 -
	Bind III (1906)			- 3	22 -
	Hefte 1	udsolgt.		- 4	20 -
	- 2	8 Ekspl.		Bind V (1926).	
	- 3	15 -		Hefte 1	10 Ekspl.
	Bind IV (1907)			- 2	16 -
	Hefte 1	12 Ekspl.		- 3	17 -
	- 2	udsolgt.		- 4	16 -
	- 3	9 Ekspl.		Bind VI (1927).	
	Bind V (1908)			Hefte 1	36 Ekspl.
	Hefte 1	udsolgt.		- 2	udsolgt.
	- 2	12 Ekspl.		- 3-4	-
	- 3	22 -	Række 9.	Bind I (1928).	
	Bind VI (1909)			Hefte 1	26 Ekspl.
	Hefte 1	udsolgt.		- 2	20 -
	Hefte 2	20 Ekspl.		- 3	24 -
	- 3	22 -		- 4	37 -
				Bind II-III (1929-30).	udsolgt.

Af de endnu paa Lager værende Aargange kan Medlemmer erhverve enkelte Aargange for 1931 for en Pris af 2 Kr. pr. Aargang; enkelte Hæfter sælges for 50 Øre pr. Stk. Ved Køb af et enkelt Sæt af de paa Lager værende Aargange leveres disse for en Pris af 15 Kr. — For Ikke-Medlemmer er Prisen hhv. 3 Kr. og 20 Kr. — Aargangene fra 1931 koster 15 Kr. pr. Aargang. Enkelte Hæfter sælges ikke. — Bestillinger indsendes til Samfundets Sekretær, Museumsinspektør *H. Hjorth-Nielsen*, Kochsvej 17, København V.

Indholdsfortegnelse til de første 50 Aargange er udsolgt.

Abonnement paa Personalhistorisk Tidsskrift kan kun erholdes, naar Medlemsrettigheder i Samfundet erhverves. Henvendelse herom sker direkte til Samfundets Sekretær, Museumsinspektør *H. Hjorth-Nielsen*, Kochsvej 17, København V. Foreninger og Biblioteker har Adgang til at blive Medlemmer af Samfundet.

DR. K. CARØE:
DEN DANSKE LÆGESTAND I—V.

- I. Doktorer og Licentiater 1479—1788.
- II. Kirurger 1738—1785.
- III. Den danske Lægestand 1786—1838.
- IV. Den danske Lægestand.
Supplementsbind til 7. Udg. (Læger, der har taget Eksamen
efter 30. Januar 1838 og er døde inden 1. Januar 1901). Udsolgt.
- V. Supplementsbind til I—V.
pr. Bind Kr. 2,—.

HENRY BRUUN:
DANMARKS AMTSFORVALTERE 1660—1848

Kr. 3,25.

FRITZ JÜRGENSEN WEST:
DE KONGELIGE AMTMÆND I HERTUGDØMMET
SLESVIG 1660—1864

Udsolgt.

INDHOLDSFORTEGNELSE
TIL PERSONALHISTORISK TIDSSKRIFT
FØRSTE 50 BIND

Udsolgt.

samt

FORTEGNELSE OVER
LITTERÆRE ARBEJDER AF LOUIS BOBÉ

Udarbejdet af ØJVIND ANDREASEN, cand. mag.

Kr. 2,—.

Henvendelse sker til Samfundets Sekretær, Museumsinspektør H. Hjorth-Nielsen,
Kochsvej 17, København V.